

РЕШЕНИЕ

№ 687

гр. София, 06.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО I-8 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Стефан Кюркчиев

при участието на секретаря Цветелина П. Добрева Кочовски като разгледа докладваното от Стефан Кюркчиев Гражданско дело № 20211100115114 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Съдът е сезиран с обективно съединени иски с правно основание чл. 403, ал. 1 от ГПК и чл. 86 от ЗЗД.

Ищецът "Л.М.Б." ЕАД /с предишно наименование „Т.К.“ ЕАД/ поддържа твърдения, че въз основа на издадена Обезпечителна заповед от 26.09.2016 г. на Софийски градски съд на основание чл. 390 ГПК и Определение от 09.09.2016 г., постановено по гр.д. № 10918/2016 г. съгласно описа на I-21 състав СГС, била наложена обезпечителна мярка „запор“ върху вземанията на ищцовото дружество по банкови сметки, до размера на сумата от 265 782,65 лева при внесена парична гаранция в размер на 26 500 лева. Допуснатото обезпечение било предназначено да послужи за бъдещия иск, който щял да бъде предявен на ответното дружество „РГК Г. ЛП“ (RGK Group LP), с рег. № СЛ 23870 (SL 23870), със седалище и адрес на управление Обединено Кралство Великобритания, Шотландия, Единбург, п.к. EH2 1JE, ул. „****“ срещу ищцовото дружество. Бъдещият иск се основавал на иск за изпълнение на сключен между страните Договор от 01.12.2015 г. След допускане на обезпечението, Арбитражен съд София при СППМ постановил Определение от 30.11.2016 г. с което приел за разглеждане образуваното по инициатива на „РГК Г. ЛП“ арбитражно дело (МАД) № 47265/2016 г. с предмет на претенциите - предявени от „РГК Г. ЛП“ срещу „Т.К.“ ЕАД иски, основани на твърдение за неизпълнение на сключения между страните Договор от 01.12.2015 г., във връзка с които е било допуснато споменатото обезпечение. С Решение от 11.03.2021 г. по арбитражно дело № 47265 по описа за 2016 г. на Арбитражен съд София при СППМ бил отхвърлен изцяло обезпеченият иск на „РГК Г. ЛП“ срещу "Л.М.Б." ЕАД и доколкото решението било окончателно, а при този изход на спора обезпечителната мярка очевидно била наложена неоснователно ищецът счита, че са налице предпоставките да бъде реализирана основаната на чл. 403 от ГПК деликтна отговорност на ответното дружество за причинени вреди, в резултат от недобросъвестно упражняване на процесуални права. Поради обстоятелството, че поставената

под обезпечителен запор банкова сметка на „Т.К.“ ЕАД била разплащателна - дружеството нямало възможност да извършва платежни операции като теглене и парични преводи, с които да продължи да извършва по обичаен начин текущата си търговска дейност и да заплаща задълженията си към трети лица. При това ищецът твърди, че понесъл значителни имуществени вреди, вследствие на наложеното по молба на ответника обезпечение, защото бил лишен от възможността, да оперира с поставения под запор финансов капитал, за периода от датата на налагане на запора – 29.09.2016 г. до датата на вдигане на неоснователно наложения запор – на 19.08.2021г. Освен това, ищецът твърди, че бил фактически лишен от възможността да получи сумата от 131 857,73 лева, представляващи размера на съответната лихва, която би получил като граждански плодове за ползването на поставения под запор авоар. Поради невъзможността да разполага със средствата си до посочения размер, ищцовото дружество е било принудено да ползва кредитно финансиране от трети лица, за да продължи да обслужва оперативните си разходи. В тази връзка ищецът е сключил с „Банка ДСК“ ЕАД Договор за стандартен кредит за оборотни средства № 2176 от 24.11.2017г. с размер на кредита от 279 000 лева, а претърпените, в резултат от това вреди се проявили във възникване на задължението за заплащането на възнаградителна лихва на кредитора. Заплатена била лихва, в общ размер на сумата от 8836,44 лева. При това, от 25.09.2019 г. ищцовото дружество било принудено от ситуацията, в която било поставено поради наложения запор, да сключи и договор за заем с трето лице - „Т.“ ЕАД за сумата от 199 800 евро с цел покриване на оперативни разходи, и било обвързано с поетото договорно задължение да заплаща 5 % лихва на годишна база, като възнаграждение за третото лице- кредитор, за предоставената в заем сума. Главницата по посочения заем била върната на части, а натрупаната върху нея лихва възлизала в общ размер на 8107,06 лева. При изложените фактически твърдения, ищецът счита, че е легитимиран да търси обезщетение за причинените му вреди в резултат от недобросъвестното упражняване на процесуални права от страна на ищеца в рамките на вече приключилия помежду им исков процес и претендира за осъждане на ответника, да му заплати сумата от 26 500 лева, предявена като частичен иск от претенция на обща стойност от 148 801,23 лева (формирана като сбор от посочените по-горе: сума от 131 857,73 лева, сума от 8836,44 лева и сума от 8107,06 лева) - представляваща обезщетение за претърпени вреди имуществени вреди в резултат от допуснато по инициатива на ответника обезпечение по гр.д. № 10918/2016 г. съгласно описа на I-21 състав на СГС, както и да заплати законната лихва върху присъдената сума на обезщетението, за периода от датата на исквата молба до деня на окончателното ѝ изплащане. С оглед очаквания благоприятен изход на процеса, ищецът претендира за постановяване на решение в хипотезата на чл. 238-239 от ГПК и за осъждане на ответника да му заплати и направените съдебни разноски.

Ответникът „РГК Г. ЛП“ (RGK Group LP) не взема участие в съдебния процес, макар да са предприети предвидените в закона процедури, осигуряващи неговото участие в процеса, чрез своевременно връчване на книжа и уведомления. След изпълнение на процедурата по връчване на препис от исквата молба и приложения към нея по реда на Хагската конвенция от 15 ноември 1965 г. относно връчване в чужбина на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела – ответникът не е депозирал отговор на исквата молба в законоустановения срок по реда на чл. 131 от ГПК, не е направил доказателствени искания и не е изразил становище по предявения иск. Независимо че е изрично предупреден за възможните процесуални последици, ответникът не изпрати процесуален представител в насроченото първо открито съдебно заседание, за което е бил редовно призован по реда на чл. 41, ал.2 ГПК и не е направил изрично искане за разглеждане на делото в негово отсъствие.

Съдът, като прецени доводите и възраженията на страните, взети предвид съобразно събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 ГПК, приема за установено от фактическа страна следното:

Посочените обстоятелства и представените с исковата молба доказателства мотивират необходимия извод за вероятна основателност на твърденията, на които се основава иска.

Наложеният по молба на ответника заповор върху сумите по банковите сметки на ищеца и по-конкретно за сумата от 265 782,65 лева върху разплащателната сметка при „Райфайзенбанк (България)“ ЕАД е причинил имуществена вреда на ищеца, тъй като е възпрепятствал ищцовото дружество да ползва паричните си средства, да придобие граждански плодове от тяхното ползване, затруднил е разплащанията с търговски съконтрахенти и изпълнението на паричните задължения към трети лица, като и принудило ищеца да направи нежелани допълнителни разходи - за заплащане на възнаградителна лихва на трето лице, заради ползване на предоставена след налагане на заповора заем от трето лице. Процесуалният представител на ищеца е направил изрично искане за постановяване на неприсъствено решение.

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав на съда достигна до следните правни изводи:

Налице са предпоставките за постановяване на неприсъствено решение срещу ответника при условията на чл. 238 - 239 от ГПК. С оглед гореизложеното настоящият съдебен състав намира, че следва да бъдат уважени изцяло до претендирания размер предявените срещу ответника частичен иск с правно чл. 403, ал. 1 от ГПК и иск с правно основание чл. 86 от ЗЗД.

По отношение на претенцията за присъждане на разноски:

С оглед изхода на правния спор, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, ответното дружество следва да бъде осъдено да заплати на ищеца и сумата за направените от нея съдебни разноски. При проверка на съдържанието на представения списък на разноските по чл. 80 ГПК, с оглед задължителните указания на ВКС в ТР № 6/2012г. на ОСГТК съдът приема, че разноските възлизат на сумата от 13 660, 42 лева, като включва платена държавна такса в размер 1 600 лева, съдебни разноски в размер от 490, 56 лева за набавяне на удостоверение за актуално състояние и връчване на съдебни книжа и съдебни разноски в размер на 1 669, 86 лева, които са направени за превод на връчените съдебни книжа. Към тези разноски следва да се прибави и направените разходи за дължимото на основание чл. 78, ал.1 от ГПК адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „РГК Г. ЛП“ (RGK Group LP), с рег. № СЛ 23870 (SL 23870), със седалище и адрес на управление Обединено Кралство Великобритания, Шотландия, Единбург, п.к. EH2 1JE, ул. „****“, да заплати на „Л.М.Б.“ ЕАД (с предишно наименование „Т.К.“ ЕАД), с ЕИК ****, със седалище и адрес на управление гр. София, р-н Триадица, пл. „****“, бл. Административната сграда на НДК – Проно, ет. 7 на основание чл. 403, ал. 1 от ГПК – сумата от 26 500 лева (двадесет и шест хиляди и петстотин лева), предявена като частичен иск от претенция на обща стойност от 148 801,23 лева, за причинени имуществени вреди в резултат от инициатива за налагане на обезпечителна мярка по гр.д. № 10918/2016 г. съгласно описа на I-21 състав СГС и на основание чл. 86 от ЗЗД - да заплати законната лихва върху

посочената сума, считано от 17.12.2021 г. до окончателното плащане на задължението.

ОСЪЖДА „РГК Г. ЛП“ (RGK Group LP), с рег. № СЛ 23870 (SL 23870), със седалище и адрес на управление Обединено Кралство Великобритания, Шотландия, Единбург, п.к. EH2 1JE, ул. „****“, да заплати на "Л.М.Б." ЕАД (с предишно наименование „Т.К.“ ЕАД), с ЕИК ****, със седалище и адрес на управление гр. София, р-н Триадица, пл. "****", бл. Административната сграда на НДК – Проно, ет. 7, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК – сумата от 13 660, 42 лева (тринадесет хиляди шестстотин и шейсет лева и четиридесет и две стотинки) за съдебни разноси в процеса пред Софийска градски съд.

Решението не подлежи на въззивно обжалване, но ответникът може да поиска неговата отмяна от Апелативен съд – София, до изтичане на едномесечен срок от връчването на препис от съдебния акт.

Съдия при Софийски градски съд: _____